

เลขที่ ๕๕๕๓
วันที่ 14 ก.ย. 2554
เวลา ๑๐:๕๖

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ สำนักกฎหมาย โทร. ๐-๒๕๖๑-๔๒๙๒-๓ ต่อ ๕๒๑๑, ๕๖๖๓

ที่ ทส ๑๖๑๐.๒/ว. 18410 วันที่ 9 กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอรื้อข้อกฎหมายพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕

เรียน รองอธิบดีกรมป่าไม้ทุกท่าน

ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้ทุกท่าน

ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก

ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑-๑๓

ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้สาขาทุกสาขา

ผู้อำนวยการสำนักงานความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้

ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบภายใน

เลขที่ 2203
วันที่ 14 ก.ย. ๒๕๕๔
เวลา

กรมป่าไม้ ขอส่งสำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส ๑๖๑๐.๒/๑๔๔๐ ลงวันที่ ๘

กันยายน ๒๕๕๔ เรื่อง ขอรื้อข้อกฎหมายพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และสำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๑๐๑๖ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ พร้อมบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง คุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ตามมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาเพื่อทราบและใช้เป็นข้อมูลประกอบการปฏิบัติงาน ต่อไป

(นายสุวิทย์ รัตนนธิ)

อธิบดีกรมป่าไม้

นางสาว
-15๔
18๔๔
14/9/54

(นางสาวเอื้อจิรัช ทองคอนโพธิ์)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

รักษาการแทนหัวหน้าศูนย์บริการประชาชนกรมป่าไม้

ทส
17-9-54

ส่ง ส่วนอำนวยการ

นางสาว
14/9/54

(นางสาวสมจิตร์ หวังดีลัก)

ผู้อำนวยการส่วนอำนวยการ

ทราบ
17/9/54

ส่ง ฝ่ายบริหารทั่วไป

1๕๔๔

นางสาว
14/9/54

(นางสาวสมจิตร์ หวังดีลัก)

ผู้อำนวยการส่วนอำนวยการ

ดูจาก

ด้าน

ทส

14.๗๖๔ 14-9-54

(นางสาวอมรรตน์ ศรีนิลพันธุ์)

นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ

ทราบ

14/9/54

14/9/54

ด่วนที่สุด

ที่ ทส ๑๖๑๐.๒ /ว. 18409

กรมป่าไม้

๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

9 กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอรื้อหรือขอกฎหมายพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๕

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดกรุงเทพมหานคร)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๑๐๑๖
ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ พร้อมด้วยบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง คุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตมี เลื่อยโซยนต์ ตามมาตรา ๕ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๕

ด้วยกรมป่าไม้ได้ขอความเห็นต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นขอกฎหมายตาม
พระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๕ เกี่ยวกับกรณีการออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์ (ลช.๓)
แก่ผู้ประกอบการกิจการค้าเครื่องมือ เครื่องจักรกล หรือวัสดุก่อสร้าง หรือผู้ประกอบการใดๆ ที่ได้
นำเอาเลื่อยโซยนต์มาวางจำหน่ายเป็นสินค้ารวมอยู่ด้วยว่าผู้ประกอบการในลักษณะดังกล่าวนี้ ถือเป็น
บุคคลตามความในมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งนายทะเบียน
เลื่อยโซยนต์จะสามารถออกใบอนุญาตฯ ให้ได้หรือไม่

บัดนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แจ้งความเห็นให้กรมป่าไม้ทราบแล้ว กรมป่าไม้
จึงขอส่งสำเนาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๑๐๑๖ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม
๒๕๕๔ พร้อมด้วยบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง คุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตมี
เลื่อยโซยนต์ ตามมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย
มาเพื่อโปรดทราบและใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาของนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

สำเนาถูกต้อง

(นายประวิทย์ ชะรอยรัมย์)
อธิการบดี

สำนักกฎหมาย

โทร. ๐-๒๕๖๑-๔๒๙๒-๓ ต่อ ๕๒๑๑, ๕๖๖๗

โทรสาร. ๐-๒๕๓/๙-๙๕๖๙

www.forest.go.th

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวิทย์ รัตนมณี)

อธิบดีกรมป่าไม้

สำเนา

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๙๐๑/ ๑๕๖

สำนักกฎหมาย

3362

24 ส.ค. 2554

กรมป่าไม้

รับที่ 29205

วันที่ 2 ส.ค. 2554

เวลา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

ส่วนกฎหมาย

และนิติกรรมสัญญา

รับที่ 379

วันที่ 24 ส.ค. 2554

เวลา 16.20 น.

๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอรื้อหรือขอกฎหมายพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

ที่ 24003 มอน สกม, สกค.

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑.๖/ป ๗๖๙
ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต
มีเลื่อยโซยนต์ตามมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕

ตามที่กรมป่าไม้ได้ขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ขอรับ
ใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ตามมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕
และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
(สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมป่าไม้) แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าว
และมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้
อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
เพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

สก สกม / สกค.

* สำเนาใน สคค. แล้ว

ขอแสดงความนับถือ

สม

(นายสุขุม มิตตัสสา)

ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง
๒๖ ส.ค. ๕๔

(นายอชพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ

ฝ่ายกฎหมายทรัพยากรธรรมชาติ

โทร. ๐๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๓๐๒ (นางศิริสาฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๙๔

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

สำเนาถูกต้อง

ส่วนกฎหมายและนิติกรรมสัญญา

๑๖๐๐๘๗/พ

๕๔ สค ๕๔

(นายสุวิทย์ วิจารณ์)

ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

(นายประวิทย์ ชะรอยรัมย์)

นิติกรชำนาญการ

ส่วนกฎหมายและนิติกรรมสัญญา

(นายประวิทย์ ชะรอยรัมย์)

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ตามมาตรา ๕ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕

กรมป่าไม้ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๑๐.๒/๑๒๑๖๙ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยปัจจุบันได้มีผู้ประกอบการอาชีพค้าขายเครื่องจักรกลหรือวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเกษตรหรือการก่อสร้างประสงค์จะนำเลื่อยโซยนต์ซึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับใช้ตัดหรือแปรรูปไม้มาจำหน่ายเป็นสินค้า แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดว่าผู้ที่มีเลื่อยโซยนต์ไว้ในครอบครองจะต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ มิฉะนั้นจะมีความผิดตามกฎหมาย จึงเป็นเหตุให้บุคคลที่ต้องการจะมีเลื่อยโซยนต์ไว้เพื่อการค้าจำเป็นต้องได้รับอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์ด้วย แต่เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ อันเป็นมาตราสำคัญที่กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ เห็นว่า บทบัญญัติในวรรคสองของมาตรานี้ได้กำหนดคุณสมบัติบางประการของผู้ที่จะขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ไว้ว่า จะต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์และต้องไม่เคยต้องโทษสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติหรือกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า มาก่อน โดยกรณีคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ที่จะต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์ กรมป่าไม้มีความเห็นแตกต่างเป็นสองแนวทางเกี่ยวกับการพิจารณาออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์แก่ผู้ประกอบการค้าขาย ดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า การยื่นคำขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ของผู้ประกอบการค้าขายหรือประกอบกิจการค้าขายเครื่องจักรกลหรือวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตรเพื่อการค้าหรือจำหน่ายในสถานที่ใดสถานที่หนึ่งที่ระบุไว้ เป็นสิทธิของผู้ยื่นคำขอที่จะกระทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เพราะกฎหมายใช้ถ้อยคำว่า “ขออนุญาตมีเลื่อยโซยนต์และการออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์” ซึ่งตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ได้กำหนดว่าการมีเลื่อยโซยนต์หมายถึงมีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครอง มิใช่การมีไว้เพื่อใช้แต่เพียงประการเดียว และเมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์ตามมาตรา ๔ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ที่กำหนดให้ระบุพื้นที่ที่อนุญาตให้มีหรือใช้เลื่อยโซยนต์ เห็นว่า การมีเลื่อยโซยนต์น่าจะมิว่าวัตถุประสงค์สองประการ คือ มีไว้ในครอบครองและมีไว้เพื่อใช้ ส่วนการพิจารณาของนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ว่าจะอนุญาตหรือไม่ อย่างไร ก็ต้องพิจารณาจากคุณสมบัติและลักษณะ

ต้องห้ามของผู้ซื้อรับใบอนุญาตตามมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ที่บัญญัติว่า ผู้ซื้อรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์เป็นหลัก ซึ่งเมื่อวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของผู้ซื้อรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ไว้ในกรอบครองเพื่อการค้า หรือจำหน่ายแล้ว ถือว่าผู้ซื้อรับใบอนุญาตมีคุณสมบัติที่จะซื้อรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ ไว้ในกรอบครองเพื่อการค้าหรือจำหน่ายได้ เพราะบุคคลดังกล่าวประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการ ค้าขายเครื่องจักรกลหรือวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตร

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า โดยเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ข้อความว่า “ผู้ซื้อรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์” น่าจะหมายถึงผู้ประกอบอาชีพหรือกิจการที่จำเป็นจะต้องใช้เลื่อยโซยนต์ตามลักษณะการใช้งาน ของเครื่องจักรกลชนิดนี้โดยตรง เช่น ผู้ประกอบอาชีพรับจ้างตัดไม้ ผู้ทำสวนป่า ช่างแกะสลักไม้ เจ้าของโรงงานแปรรูปไม้ ฯลฯ โดยไม่น่าจะหมายความรวมถึงผู้ที่มีเลื่อยโซยนต์ไว้ในครอบครอง เพื่อการค้าหรือการอื่นใด โดยมีได้นำเอาเลื่อยโซยนต์ไปใช้งานตามความเป็นจริง เพราะผู้ประกอบ อาชีพค้าเครื่องจักรกลหรือวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตรนั้นมิได้ใช้เลื่อยโซยนต์เป็นเครื่องมือ ในการประกอบกิจการ หากแต่เป็นการใช้เพื่อจำหน่ายเป็นสินค้าเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้เลื่อยโซยนต์ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ในการตัดไม้ที่มีประสิทธิภาพสูงแพร่หลายในท้องตลาดมากจนเกินความจำเป็น นอกจากนี้ หากตีความว่าผู้ซื้อรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการ ที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์ตามมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ให้รวมถึงผู้ประกอบ อาชีพค้าเลื่อยโซยนต์หรืออุปกรณ์เครื่องจักรกลต่าง ๆ โดยทั่วไปด้วย ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเลื่อยโซยนต์ เพื่อการค้าจำหน่ายก็ย่อมจะสามารถซื้อรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ได้ด้วย ซึ่งไม่สอดคล้องกับ เจตนารมณ์ของกฎหมายนี้ที่ไม่ต้องการให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเลื่อยโซยนต์เพื่อการค้าจำหน่าย นำเลื่อยโซยนต์นั้นออกมาใช้งาน เพราะการออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์เป็นการอนุญาตให้ บุคคลสามารถมีเลื่อยโซยนต์ไว้ในครอบครองเพื่อใช้งานได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น การออก ใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์แก่ผู้ประกอบการค้าจึงไม่น่าจะกระทำได้

จากความเห็นทั้งสองแนวทางข้างต้นที่ยังหาข้อยุติไม่ได้ ประกอบกับเหตุที่ พระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ก็ได้กำหนดบทนิยามรวมทั้งความหมายของคำว่า “ประกอบอาชีพ หรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์” ไว้ว่า หมายถึงบุคคลใดหรือผู้ประกอบการงานในลักษณะใด กรมป่าไม้ในฐานะหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติ อนุญาต และดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ จึงหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า บทบัญญัติในมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ที่บัญญัติว่า ผู้ซื้อรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ต้องประกอบอาชีพ หรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์ มีความหมายประการใด และหมายความรวมถึงผู้ประกอบ อาชีพค้าขายซึ่งได้นำเลื่อยโซยนต์มาจำหน่ายเป็นสินค้าด้วยหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อนำความเห็นไปใช้ เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมป่าไม้ โดยมีผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมป่าไม้) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการมีเลื่อยโซยนต์ไว้ในครอบครองและการนำเลื่อยโซยนต์เข้ามา

ในราชอาณาจักร เนื่องจากการป้องกันและปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าไม่อาจประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย สาเหตุหนึ่งมาจากการใช้เลื่อยโซยนต์ซึ่งเป็นอุปกรณ์ในการตัดไม้และแปรรูปไม้ที่มีประสิทธิภาพสูงอย่างแพร่หลาย จึงสมควรควบคุมการมีไว้ในครอบครองและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเลื่อยโซยนต์ ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าตามนโยบายของรัฐบาล และในขณะเดียวกันจะได้ไม่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์โดยสุจริต^๑ โดยมาตรา ๔^๒ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดมี ผลิต หรือนำเข้าเลื่อยโซยนต์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในมาตรา ๕^๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ได้กำหนดว่าผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกรณีของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์ และต้องไม่เคยต้องโทษสำหรับความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ด้วย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้โดยเฉพาะการป้องกันและปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าไม่อาจประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย สาเหตุหนึ่งเนื่องจากการใช้เลื่อยโซยนต์ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ในการตัดไม้และแปรรูปไม้ที่มีประสิทธิภาพสูงอย่างแพร่หลาย แม้ว่าจะได้มีการควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยกฎหมายอื่นอยู่แล้วก็ตาม แต่ยังคงมีการลักลอบนำเลื่อยโซยนต์เข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อใช้ในการตัดไม้ทำลายป่าจำนวนมาก จึงสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเลื่อยโซยนต์เพื่อควบคุมการมีไว้ในครอบครอง และการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งจะเป็นการเพิ่มมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าตามนโยบายของรัฐบาลและในขณะเดียวกันไม่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์โดยสุจริต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดมี ผลิต หรือนำเข้าเลื่อยโซยนต์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์

ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเปลี่ยนแปลงเลื่อยโซยนต์ให้มีกำลังเครื่องจักรกลเพิ่มขึ้นจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตเลื่อยโซยนต์ต้องจัดทำบัญชีและหมายเลขแสดงหน่วยการผลิตตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์ ให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ทำเครื่องหมายที่เลื่อยโซยนต์ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และระบุพื้นที่ที่อนุญาตให้มีหรือใช้เลื่อยโซยนต์ไว้ด้วย

มาตรา ๕ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๔ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์ และต้องไม่เคยต้องโทษสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ หรือกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่ามาก่อน

ความในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับกับนิติบุคคลในทางศาสนา และกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรอื่นของรัฐ

กรณีตามปัญหา คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ที่ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์ตามที่หาเรียนนั้น เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ที่มุ่งหมายจะควบคุมการมีผลิต และนำเข้าเลื่อยโซยนต์ เพื่อเป็นการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่า รวมทั้งไม่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์โดยสุจริต ประกอบกับมาตรา ๓^๕ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ที่กำหนดบทนิยามคำว่า “มี” ว่า หมายถึง มีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครอง และในมาตรา ๔ วรรคห้า^๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว กำหนดให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ทำเครื่องหมายไว้ที่เลื่อยโซยนต์และระบุพื้นที่ที่อนุญาตให้มีหรือใช้เลื่อยโซยนต์ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงพื้นที่ให้มีหรือใช้เลื่อยโซยนต์ตามมาตรา ๖^๗ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ หรือประสงค์จะนำหรือให้ผู้อื่นนำเลื่อยโซยนต์ออกไปใช้นอกพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๘^๘ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ จะต้องขออนุญาตด้วย แสดงให้เห็นว่ากฎหมายประสงค์จะควบคุมผู้ที่มีเลื่อยโซยนต์ไว้เป็นกรรมสิทธิ์หรือในครอบครอง โดยผู้ที่มีเลื่อยโซยนต์จะต้องนำเลื่อยโซยนต์ไปใช้งานในการประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการในพื้นที่ที่กำหนดไว้เท่านั้น ดังนั้น การที่มาตรา ๕ วรรคสอง^๙ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ กำหนดคุณสมบัติของ

^๕มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“มี” หมายความว่า มีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครอง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๗มาตรา ๖ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงพื้นที่ให้มีหรือใช้เลื่อยโซยนต์ให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๔ วรรคห้า ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) สำหรับการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ภายในจังหวัดเดียวกันกับที่ได้รับอนุญาต ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ผู้ออกใบอนุญาต

(๒) สำหรับการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ไปยังจังหวัดอื่น ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ผู้มีอำนาจในจังหวัดนั้น

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๘มาตรา ๘ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์ประสงค์จะนำหรือให้ผู้อื่นนำเลื่อยโซยนต์ของตนออกไปใช้นอกพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔ วรรคห้า เป็นการชั่วคราว ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องขออนุญาตโดยระบุพื้นที่ และระยะเวลาที่จะนำไปใช้ต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์และให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์อนุญาตหรือไม่อนุญาตภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับคำขอ และถ้านายทะเบียนเลื่อยโซยนต์มิได้ดำเนินการพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาคำขอให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่านายทะเบียนเลื่อยโซยนต์มีคำสั่งอนุญาตตามคำขอ และให้ถือว่าใบรับคำขอเสมือนหนึ่งเป็นหนังสืออนุญาต

ให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ผู้อนุญาตแจ้งและส่งสำเนาหนังสืออนุญาตให้แก่ นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ในพื้นที่ที่ระบุในหนังสืออนุญาต ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ในพื้นที่ที่ระบุในหนังสืออนุญาตประกาศการอนุญาตหรือคำขออนุญาตดังกล่าว ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของพื้นที่นั้น

ในกรณีมีเหตุอันควร ผู้ได้รับใบอนุญาตจะขออนุญาตต่อระยะเวลาที่ให้นำเลื่อยโซยนต์ออกไปใช้นอกพื้นที่อีกได้ แต่ต้องขออนุญาตต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ก่อนวันครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตไว้เดิม

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๙โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

ผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ไว้แตกต่างจากคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตเลื่อยโซยนต์และผู้ขอรับใบอนุญาตนำเข้าเลื่อยโซยนต์ โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ไว้เป็นการเฉพาะว่า ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์ จึงหมายความว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์จะต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์ตามลักษณะการใช้งานของเลื่อยโซยนต์ โดยไม่หมายความรวมถึงผู้ประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่จะนำเลื่อยโซยนต์มาจำหน่ายเป็นสินค้า กรณีการจำหน่ายเลื่อยโซยนต์เป็นสินค้าจะกระทำได้เฉพาะผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตเลื่อยโซยนต์ตามมาตรา ๓^๙ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ประกอบกับข้อ ๒๐^{๑๐} แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้มี ผลิต หรือนำเข้าเลื่อยโซยนต์ และการเปลี่ยนแปลงเลื่อยโซยนต์ให้มีกำลังเครื่องจักรกลเพิ่มขึ้น รวมทั้งคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๕๑ และผู้ได้รับใบอนุญาตให้นำเข้าเลื่อยโซยนต์เพื่อการจำหน่ายตามข้อ ๓๐^{๑๑} แห่งกฎกระทรวงดังกล่าวเท่านั้น

(นายอัคร จารุงินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๕๔

“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“ผลิต” หมายความว่า ทำหรือประกอบเพื่อการจำหน่าย

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๐}ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตเลื่อยโซยนต์ต้องจัดทำบัญชีและหมายเลขแสดงหน่วยการผลิตและการจำหน่าย รวมทั้งจัดทำให้ปรากฏซึ่งหมายเลขบนเลื่อยโซยนต์ตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^{๑๑}ข้อ ๓๐ ในกรณีที่เป็นการนำเข้าเลื่อยโซยนต์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการจำหน่าย เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตให้นำเข้าเลื่อยโซยนต์ได้นำเข้าเลื่อยโซยนต์ตามที่ได้รับอนุญาตแล้ว ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้นำเข้าเลื่อยโซยนต์จัดทำบัญชีรับและจำหน่ายเลื่อยโซยนต์ และรายงานการจำหน่ายเลื่อยโซยนต์ให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ทราบตามระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

บัญชีรับและจำหน่ายเลื่อยโซยนต์ให้มีรายละเอียดและแบบตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา